

Z veseljem vam predstavljamo 30. številko našega glasila o programu podpore skupnostim v Afriki. Tudi tokrat vam posredujemo novice o skupnostih in otrocih, ki jih podpirate.

V letu 2026 program deluje na naslednjih lokacijah in podpira sledeče število otrok:

Bobo-Dioulasso, Burkina Faso: 24 otrok – 1 v osnovni šoli, 23 v srednji šoli; koordinatrica Inna Marietou Baye.

Larabanga, severna Gana: 25 otrok – 21 v osnovni šoli (osnovna šola in nižja srednja šola), 4 v srednji šoli; koordinator Abdul Fatawu Abubakari.

Velika Akra ter Busua z okolico, južna Gana: 55 otrok – 27 v osnovni šoli (osnovna šola in nižja srednja šola), 22 v srednji šoli, 6 v poklicni šoli; koordinator Ebenezer Parditey.

Agblevor Clementina pred hišo v Togu.

Clementina Agblevor, Južna Gana

Clementina Agblevor se je v zadnjih mesecih soočila z izjemno težko življenjsko preizkušnjo. Skupaj s svojimi štirimi sorojenci je izgubila mamo, kar je močno zaznamovalo celotno družino.

Ker je oče ostal sam s petimi otroki in zaradi težkih socialnih razmer ni zmogel skrbeti za vse, so sorodniki po materini strani sprejeli odločitev, da štiri otroke, med njimi tudi Clementino, odpeljejo v Togo, od koder družina izvira.

Po prihodu v Togo se je Clementina znašla pred novo oviro. Šolanje tam poteka v francoščini, jeziku, ki ga ni govorila, zato je bilo učenje zanjo zelo zahtevno. Zaradi jezikovnih težav je celo prenehala obiskovati šolo, njena prihodnost pa je postala negotova.

Na srečo je s pomočjo programa podporništva in vztrajnih pogovorov z družino uspelo najti rešitev. Clementinin oče in sorodniki v Togu so se strinjali, da se bo deklica vrnila v Gano, kjer bo lahko nadaljevala šolanje v okolju, ki ga pozna.

Ta korak zanjo pomeni veliko več kot le vrnitev domov – pomeni novo priložnost za izobraževanje, razvoj in boljšo prihodnost.

Njena zgodba je lep opomnik, kako pomembna je podpora naših podpornikov in podpornic. Prav zaradi vaše pomoči lahko otroci, kot je Clementina, premagujejo ovire in ohranjajo možnost za izobrazbo, ki jim odpira vrata v lepšo prihodnost.

Ruby Kpasse, Južna Gana

Ruby Kpasse prihaja iz Manchie Towna v okolici ganske prestolnice Akre. Stara je 14 let in že dve leti sodeluje v programu podpore otrokom in lokalnim skupnostim. Trenutno obiskuje 1. letnik nižje srednje šole (JHS) Manchie Municipal Assembly School.

Je prvorojenka med tremi otroki. Živi z očetom in mačeho, s katero ima njen oče še dva otroka. Njena biološka mati je ponovno poročena in živi v regiji Volta, kjer ima še tri otroke.

Rubyjin oče je iz Toga in dela kot voznik motornega taksija (lokalno znanega kot okada). Sam prevzema glavno odgovornost za družino. Mačeha jo obravnava kot svojega otroka in po svojih najboljših močeh pomaga pri vzgoji in skrbi za družino.

Ruby z mačeho.

Ruby po šoli prodaja sojine piškote.

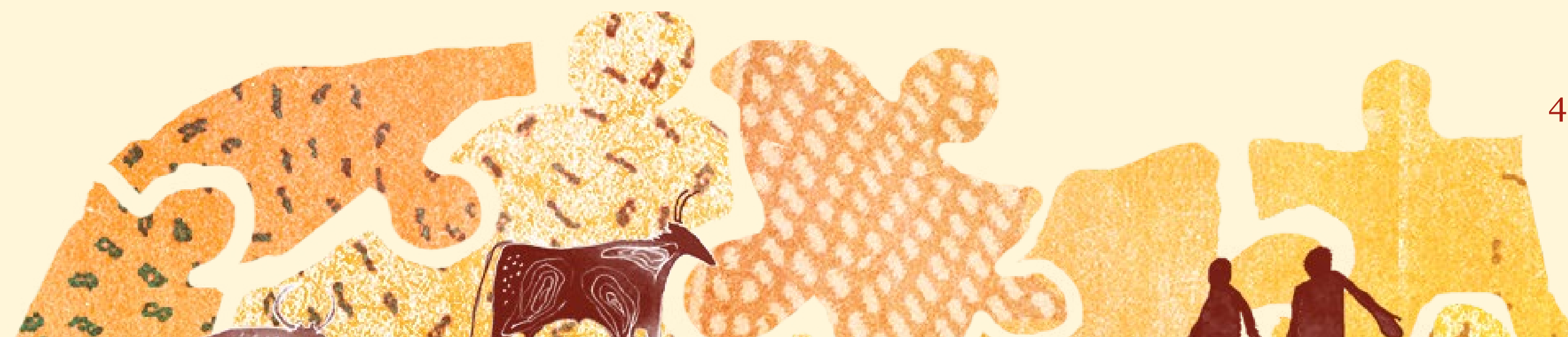
Ruby v šoli.

Družina se sooča z velikimi finančnimi težavami in težko pokriva osnovne življenjske potrebe. Živijo v nedokončani enosobni hiši v kraju Manchie, z majhno kuhinjo in zelo osnovnimi življenjskimi pogoji.

Ruby, da bi pomagala družini, ob vikendih in včasih tudi po šoli prodaja sojine piškote. V njihovi skupnosti je prodaja manjših izdelkov med otroki in mladimi precej pogosta in ni nujno obravnavana kot otroško delo.

Zaradi težkih razmer je družina zelo hvaležna za podporo, ki Ruby daje upanje in možnost za boljšo prihodnost. Ruby je vesela, da je del tega programa, ter aktivna članica ekološkega kluba Zelena vas, kjer sodeluje v popoldanskih izobraževalnih programih.

Njena zgodba je zgodba vztrajnosti, skromnosti in upanja – kljub težkim okoliščinam ostaja osredotočena na šolo in boljšo prihodnost.

Sherikatu Abutu, Larabanga

Desetletna Sherikatu Abutu živi v skupnosti Larabanga v Gani. Odrašča v družini z ljubečimi starši, ki kljub skromnim razmeram storijo vse, kar je v njihovi moči, da bi svojim otrokom omogočili boljšo prihodnost. Sherikatu je drugi otrok v družini in, tako kot mnogi otroci v svoji skupnosti, po šoli pomaga pri gospodinjskih opravilih ter sodeluje pri vsakodnevnih družinskih obveznostih.

Sherikatu je vedra in zdrava deklica, ki rada hodi v šolo. Obiskuje četrti razred osnovne šole Savannah Basic School v Larabangi, kjer jo učitelji opisujejo kot marljivo in aktivno učenko. Najraje ima angleščino in okoljske vede, z veseljem pa sodeluje tudi pri športnih dejavnostih, zlasti atletiki.

Njena radovednost in želja po znanju segata tudi zunaj šolskih klopi. V prostem času pogosto obišče skupnostno knjižnico v Larabangi, ki mladim v okolici ponuja prostor za učenje, raziskovanje in osebni razvoj. Knjižnica je za mnoge otroke pomemben vir znanja in navdiha, Sherikatu pa jo z veseljem izkorišča za širjenje svojih obzorij.

Njeni starši so iskreno hvaležni za podporo, ki jo Sherikatu prejema že več let. Dobro se zavedajo, da bi brez pomoči sponzorjev njeno šolanje težko nadaljevali. To je žal realnost številnih otrok v podeželskih skupnostih Gane, kjer finančne stiske pogosto pomenijo tudi prekinitev izobraževanja.

Sherikatina zgodba je zgodba o tem, kako lahko podpora posameznikov spremeni življenje otroka. Z vašo pomočjo lahko še naprej obiskuje šolo, razvija svoje talente in sanja o prihodnosti, ki bi sicer morda ostala nedosegljiva. Vsaka podpora pomeni novo priložnost – in za Sherikatu je ta priložnost neprecenljiva.

Sherikatu Abutu v vasi Larabanga.

Sigué Oumu v Bobo-Dioulassu.

Sigué Oumu, Burkina Faso

Na obrobju mesta Bobo-Dioulasso v Burkini Faso živi Sigué Oumu, ki skupaj s tremi sestrmi in mamo vsak dan dokazuje, kako pomembni so vztrajnost, pogum in upanje. Pred petimi leti je družina izgubila očeta. Od takrat je vsa skrb za štiri hčere ostala na materinih ramenih. Da bi družini zagotovila sredstva za preživetje, mama vsak dan prodaja zelenjavo na lokalni tržnici. Njeno delo je naporno in negotovo, vendar vztraja, saj želi svojim hčeram omogočiti čim boljše življenje.

Družina živi v neurejenem naselju na obrobju Bobo-Dioulassa, kjer so življenjske razmere pogosto zahtevne. Kljub temu si mama prizadeva, da bi njene hčere hodile v šolo in imele priložnost za drugačno prihodnost.

Za deklico iz te družine šolanje pomeni veliko več kot le pridobivanje znanja. Predstavlja pot do novih možnosti, večje samostojnosti in upanja, da bo nekoč lahko uresničila svoje sanje. Hkrati pa pomeni tudi razbremenitev za njeno mamo, ki se vsak dan bori za preživetje družine.

Zgodba te deklice je podobna zgodbam številnih otrok v Burkini Faso, kjer izguba starša in revščina pogosto ogrozita možnost izobraževanja. Prav zato je podpora podpornikov in podpornic toliko pomembnejša. Omogoča, da otroci ostanejo v šoli, razvijajo svoje sposobnosti in verjamejo v boljšo prihodnost.

Vsaka podpora je zanjo sporočilo, da na svoji poti ni sama. In prav to sporočilo lahko otroku daje moč, da vztraja tudi takrat, ko so okoliščine težke.

Fizioterapevti brez meja ponovno v Larabangi

V aprilu je naša partnerska organizacija AEDIRG v sodelovanju z Zavodom Voluntariat ter skupino Fizioterapevti brez meja, skupino študentov in študentk iz univerze Alma Mater Europaea, izvedle pomembno humanitarno in izobraževalno akcijo v skupnosti Larabanga.

Skupaj so donirali zdravstvene pripomočke zdravstvenemu centru Larabanga, s čimer so pomagali izboljšati dostop in kakovost zdravstvene oskrbe v skupnosti in širši občini. A njihovo delo ni bilo omejeno le na donacijo.

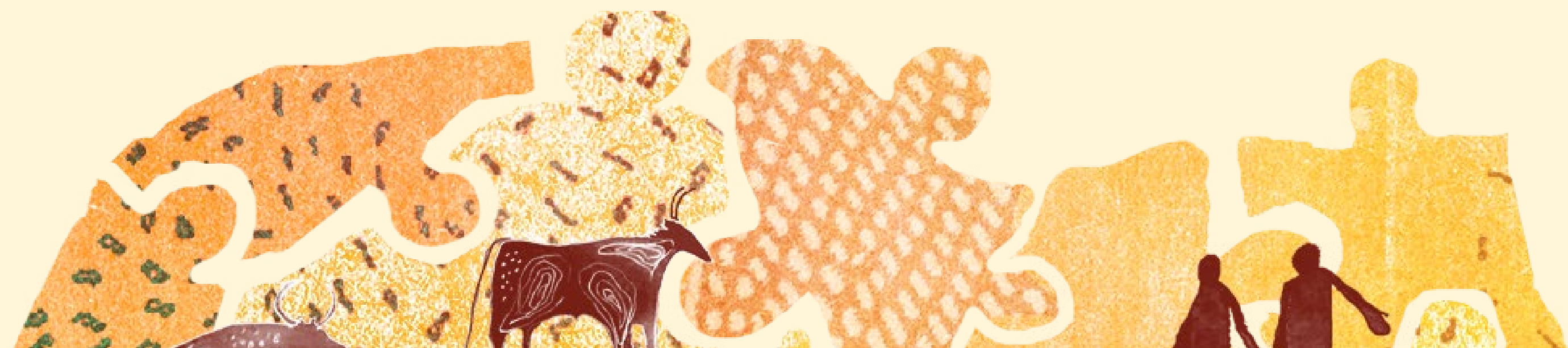
Prostovoljke so v skupnosti preživele tri tedne, v katerih so aktivno sodelovale pri delu zdravstvenega centra. Pomagale so pri oskrbi pacientov, hkrati pa so obiskovale tudi bolnike na terenu – ljudi, ki zaradi različnih razlogov ne morejo priti do zdravstvenega centra, in jim nudili oskrbo po svojih najboljših močeh.

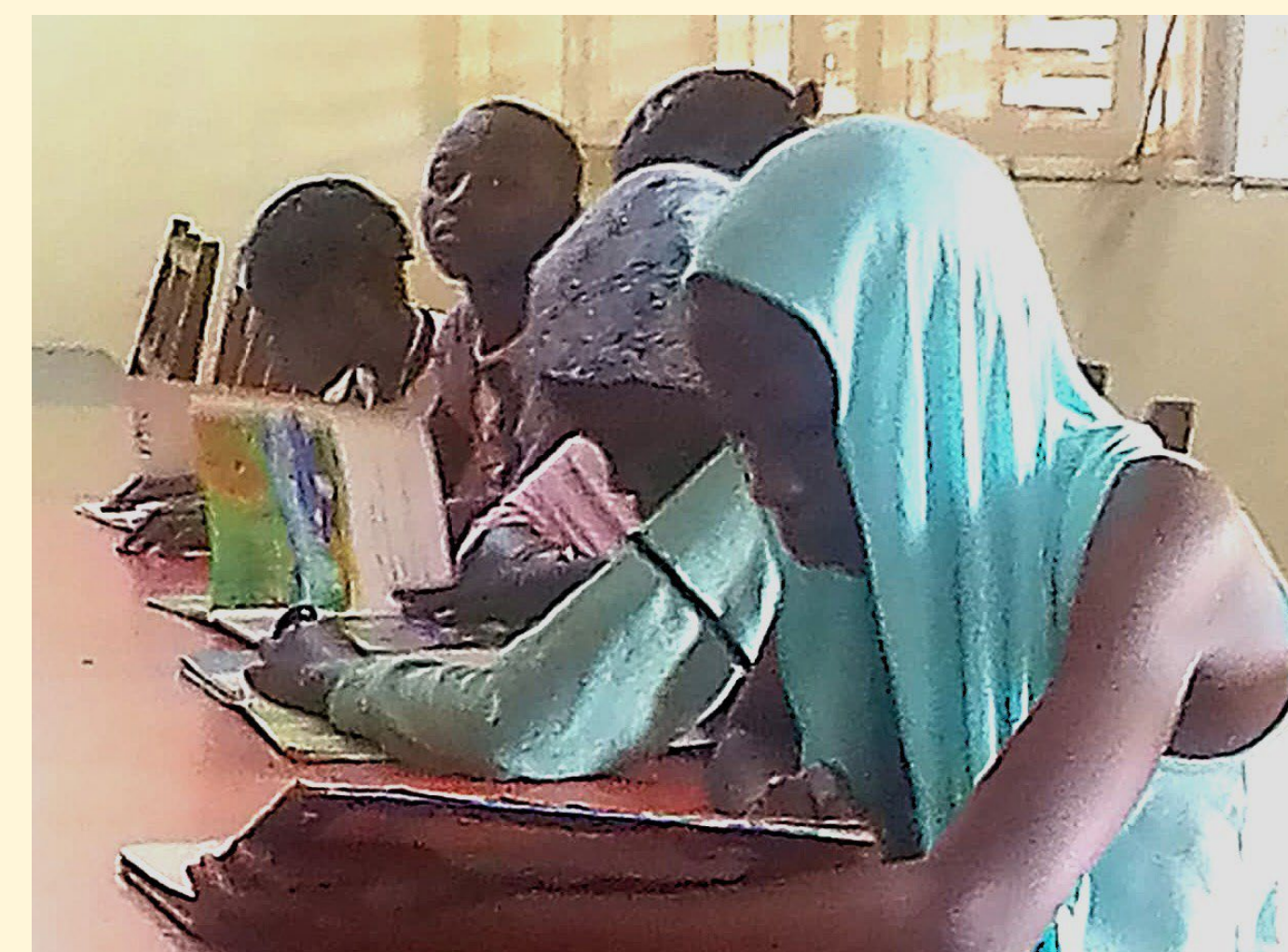
Pomemben del njihovega poslanstva je bilo tudi izobraževanje. V skupnosti so izvajale delavnice o pomenu fizioterapije, osnovnega zdravstvenega varstva in pravih higienih praks. V osnovnih šolah so otroke učile osnov prve pomoči ter jih ozaveščale o pomenu celostnega zdravja in dobrega počutja.

Ob koncu njihovega tritedenskega bivanja je prišlo do pomembne izmenjave znanja med prostovoljci, zdravstvenimi delavci in člani skupnosti. Izkušnja je bila izjemno koristna za vse vključene, saj je okrepila razumevanje, sodelovanje in dolgoročno skrb za zdravje v skupnosti Larabanga.

Prostovoljke organizacije Fizioterapevti brez meja v Larabangi.

Aktivni meseci v knjižnici v Bobo-Doulassu

V začetku leta 2026 je knjižnica v Bobo-Dioulassu doživela izjemno aktivno obdobje, polno ustvarjalnih, izobraževalnih in kulturnih dejavnosti, ki so pritegnile otroke, učence in širšo skupnost.

Januarja so predšolski otroci sodelovali v ustvarjalni delavnici barvanja. Namen srečanja je bil, da najmlajši skozi igro spoznajo knjižnico kot prijeten in varen prostor. V februarju so se aktivnosti nadaljevale z več bralnimi in izobraževalnimi dogodki. Osnovnošolci so sodelovali v vodeni bralni uri, kjer so skupaj prebrali knjigo *Le pantalon maléfique de la cité mystérieuse*. Otroci so ob branju skupaj z mentorico razmišljali o naukih zgodbe.

Le nekaj dni kasneje je potekalo ozaveščevalno srečanje v osnovni šoli COLSAMA, kjer so učence spodbujali k obisku knjižnice in razvoju bralnih navad. 14. februarja je v sodelovanju z bralnim klubom Redynam potekal poseben dan »mladih prijateljev knjige«. Dogodka se je udeležilo kar 161 otrok, ki so uživali v dejavnostih in prejeli tudi simbolična darila. Popoldne je bilo polno veselja in navdušenja nad knjigami.

Marca sta knjižnico obiskala dva pripovedovalca zgodb, ki sta otrokom predstavila afriško kulturno dediščino skozi pripovedi, kot sta ep o Mandingu in zgodba o mamici Rozi in mali miški. Otroci so bili navdušeni, dogodek pa je močno okrepil povezavo z lokalno kulturo in tradicijo. Sledila je vodena bralna ura z učenci, kjer so vadili glasno branje, izgovorjavo in kratko obnovo prebranega besedila.

V aprilu so se aktivnosti še okrepile. Ponovno je potekalo ozaveščanje učencev osnovne šole COLSAMA o pomenu rednega obiskovanja knjižnice, sledil pa je dan risanja in izobraževalnih iger, ki je privabil približno 200 otrok in ustvaril veselo ter spodbudno vzdušje. Konec aprila je bila izvedena še ena vodena bralna ura z otroci ob knjigi *Alice, la famille mécanicienne*, ki je dodatno spodbudila zanimanje za branje in šolsko delo.

Poleg vseh dejavnosti je knjižnica zabeležila tudi pomembne rezultate: 69 članov, 486 izposoj knjig in 1717 obiskov. Vodja knjižnice Bayili Nebon je s svojim delom pomembno prispevala k razvoju knjižnice, saj je povečala obisk, izposoj knjig in zanimanje otrok za branje.

Srečanje v Manchie Town, Južna Gana

V Manchie Townu je potekalo pomembno srečanje, ki je povežalo različne deležnike v izobraževalnem procesu – organizacijo EHT-Network, učitelje, voditelje skupnosti, učence nižje srednje šole (JHS) ter njihove starše.

Namen srečanja je bil jasen: opolnomočiti in spodbuditi starše, da še bolj aktivno podpirajo svoje otroke, ne le pri šolskem delu, temveč tudi pri njihovih socialnih in psiholoških potrebah.

Udeleženci so skupaj razpravljali o tem, kako lahko družina, šola in skupnost sodelujejo pri ustvarjanju varnega in spodbudnega okolja za odraščajoče otroke. Poudarek je bil na tem, da otroci poleg izobraževanja potrebujejo tudi čustveno oporo, razumevanje in stabilno domače okolje.

Srečanje je okrepilo zavedanje, da uspeh otrok ni odvisen le od šole, temveč od celotne skupnosti, ki jih obdaja. Starši so bili spodbujeni, da še naprej stojijo ob strani svojim otrokom in jim pomagajo razvijati samozavest, odgovornost in življenjske veščine.

Dogodek je zaključil pomembno sporočilo: ko skupnost deluje skupaj, imajo otroci več možnosti za zdravo, varno in uspešno prihodnost.

Srečanje učiteljev, učencev, njihovih staršev, voditeljev skupnosti in organizacije EHT Network v Manchie Town.

Učenci in učenke v Manchie Town, ki so uspešno zaključili nižjo srednjo šolo (JHS).

Otroci iz Manchie Towna uspešno zaključili šolsko leto, Južna Gana

V ganski vasi Manchie Town je še ena skupina mladih dosegla pomemben mejnik. Tretja generacija sponzoriranih otrok, skupaj 10 učencev in učenk, je uspešno zaključila končni izpit nižje srednje šole (JHS) - BECE (Basic Education Certificate Examination). To je pomemben korak v njihovem šolskem in življenjskem razvoju, saj jim odpira vrata v nadaljnje izobraževanje.

Po uspešno opravljenih izpitih se zdaj veselijo naslednjega poglavja – nadaljevanja šolanja in novih priložnosti, ki jih čakajo v prihodnosti.

Skupaj s svojimi starši so obiskali Zeleno vas, kjer so izrazili svojo iskreno hvaležnost organizacijam EHT-Network, Humanitasu ter podpornikom in podpornicam iz Slovenije. S svojim obiskom so želeli pokazati, kako pomembna je podpora, ki jo prejemajo, ter kako močno vpliva na njihove življenjske poti.

Srečanje je bilo polno veselja in ponosa – ne le zaradi doseženih rezultatov, temveč tudi zaradi skupne zgodbe sodelovanja, podpore in upanja, ki povezuje otroke iz Manchie Towna z njihovimi podporniki in podpornicami v Sloveniji.

Zdravstvena klinika v vasi Busua

V vasi Busua še vedno podpiramo delovanje zdravstvene klinike, ki je edina zdravstvena ustanova v okolici.

Zelena vas živi

Sobotna ribja tržnica v Zelni vasi je v zadnjih letih postala ena tistih lokalnih sobotnih tradicij, ki združujejo kulinariko, druženje in občutek skupnosti. Vedno več ljudi prihaja iz širše okolice, ne le zaradi sveže ribe, ampak tudi zaradi vzdušja, ki ga tržnica ustvarja.

Afriški recept

Masa ali waina, nigerijska fermentirana riževa pogača

Masa, znana tudi kot waina, je fermentirana riževa pogača, ki jo uživajo v severni Nigeriji in nekaterih delih zahodne Nigerije. Povezana je s kuhinjo ljudstva Hausa. Postopek priprave vzame kar nekaj časa, zato je bolje, da se tega lotite na brezdnelne dni.

Sestavine:

- **1 skodelica (200 g) nekuhanega riža (tajskega jasminovega riža)**
- **voda**
- **1/4 skodelice (50 g) kuhanega belega riža**
- **1/2 majhne rdeče ali bele čebule (30 g), grobo nasekljane (po želji)**
- **2 žlici (30 g) polnomastnega navadnega jogurta**
- **2 žlici (30 g) sladkorja**
- **1 1/2 čajne žličke (5 g) instant kvasa**
- **1 1/2 čajne žličke (5 g) soli**
- **1/2 čajne žličke (2 g) pecilnega praška**
- **olje**

Postopek:

1. V srednje veliki skledi riž prelijte z vodo sobne temperature. Z rokami riž močno premešajte oziroma spirajte, dokler voda ne postane čista, približno 30 sekund. S pomočjo drobnega cedila riž odcedite. Odcejen riž vrnite v srednje veliko skledo in ga prelijte s čisto vodo sobne temperature tako, da je pokrit z vsaj 5 cm vode. Skledo pokrijte s plastično folijo in pustite, da se riž namaka pri sobni temperaturi najmanj 6 ur in največ 12 ur.

Nigerijski masa ali waina.

Vir: <https://www.seriousseats.com/nigerian-masa-fermented-rice-cake-balls-recipe-6755252>

2. Riž odcedite. V mešalnik dodajte namočen riž, kuhan riž, čebulo (če jo uporabljate), jogurt, 1 žlico sladkorja, kvas, sol in 1/4 skodelice vode sobne temperature. Mešajte, dokler ne nastane gladko, gosto in kremasto testo.
3. Rižovo maso vlijte v veliko skledo in jo pokrijte s plastično folijo. Za pripravo sladke mase pustite testo fermentirati pri topli sobni temperaturi (približno 24 °C), dokler ne postane penasto in se na vrhu rahlo izboči. Imeti mora sladkast vonj po rižu; to traja približno 2 uri. Če želite izrazitejši kiselkast okus, pustite testo fermentirati še dodatnih 6 ur ali čez noč. Testo bo naraslo in se nato sesedlo, vonj pa bo kvasast, podoben pivu. Če je masa preveč tekoča (le malo gostejša od vode), vanjo vmešajte po 1 žlico navadne pšenične ali riževe moke naenkrat, dokler masa ne doseže gostote sladke smetane.
4. Odkrijte skledo in v maso vmešajte pecilni prašek ter preostali sladkor (torej še 1 žlico). Mešajte 2 do 3 minute. Nato vmešajte še 2 žlici vode sobne temperature in maso odstavite.

Tradicionalna ponve za pečenje mase ali waine.

5. V kolikor nimate originalne ponve za pečenje mase/ waine, lahko uporabite ponev za palačinke. To pomeni, da bo jed imela obliko palačinke namesto pogačice. Ponev premažite z oljem in jo segrejte. Testo vlijte v ponev, ki jo uporabljate (v kolikor uporabljate originalno ponev za pečenje mase, mora na vrhu ostati približno 3 mm prostora). Pecite, dokler se robovi ne začnejo sušiti in oblikujejo približno 3 mm debel pečen rob (sredina bo še vedno tekoča), približno 1 minuto. S palčko ali žlico masa pogače obrnite in jih pecite še 1 do 2 minuti. Nadaljujte s peko in jih medtem večkrat obrnite (približno 3–4-krat), dokler ne postanejo hrustljave in po vsej površini zlato rjave, še približno 4 do 5 minut.
6. Masa pogače nato postavite na servirni krožnik ali v skledo in jih delno pokrijte, da ostanejo tople.
7. Postrezite in uživajte!

Dober tek!

*Zakaj ste postali podpornik ali podpornica
našega programa? Zakaj se vam zdi pomembno
podpirati šolanje otrok v Afriki?*

Lepo vas vabimo, da z nami podelite svoje misli, ki jih lahko
uporabimo na naši spletni strani in družbenih omrežjih.

Pišite nam na: barbara@humanitas.si.

Nekaj misli si lahko že preberete na:
www.humanitas.si/sporocila-nasih-podpornikov.

Društvo Humanitas – Center za globalno učenje in sodelovanje

Zemljemerska ul. 12, 1000 Ljubljana

www.humanitas.si/o-podpornistvu

barbara@humanitas.si